

ХРЕСТ

№ 7

Редактор Й. Тереля

ЛЬВІВ— УЖГОРОД — ТОРОНТО — 1989 РІК

ВЕДОМОСТИ ВЕРХОВНОГО СОВЕТА СОЮЗА СОВЕТСКИХ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИХ РЕСПУБЛИК

ГОД ИЗДАНИЯ 51-й

№ 4 (2442)

27 января 1988 г.

Ст. 76

УКАЗ ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА СССР

76 О лишении гражданства СССР Тереля И. М. и Терели Е. Т.

Учитывая, что Тереля И. М. и Тереля Е. Т. занимаются деятельностью, не совместимой с принадлежностью к гражданству СССР, Президиум Верховного Совета СССР постановляет:

На основании статьи 18 Закона СССР «О гражданстве СССР» за действия, порочащие высокое звание гражданина СССР и наносящие ущерб престижу Советского Союза, лишить гражданства СССР Терелю Иосифа Михайловича, 1943 года рождения, уроженца с. Келечин Межгорского района Закарпатской области, и Терелю, урожденную Уманец, Елену Тимофеевну, 1942 года рождения, уроженку с. Соболевки Гайсинского района Винницкой области, проживающих в Канаде.

Председатель Президиума Верховного Совета СССР А. ГРОМЬКО.

Секретарь Президиума Верховного Совета СССР Т. МЕНТЕШАШВИЛИ.

Москва, Кремль. 21 января 1988 г.

№ 8366—XI.

22 травня 1989 р. ВАШІНГТОН, молодь СУМ-у та ТУСМ-у перед Конгресом ЗДА під час маніфестації: ВОЛЯ УКРАЇНІ! На трибуні: ПЕТРО РУБАН, ЙОСИФ ТЕРЕЛЯ, отець ВАСИЛЬ РОМА-НЮК. Гарантія нашої життєдайності — самостійна УКРАЇНА!

СТЕПАН БАНДЕРА

**МИНАЄ 30-ТЬ РОКІВ ІЗ ДНЯ ВБИВСТВА КГБ ВОЖДЯ НАЦІЇ
П. Хмарук передає:**

**У КИЄВІ 30 ЧЕРВНЯ ВІДБУЛАСЯ ДЕМОНСТРАЦІЯ-МІ-
ТИНГ В ЧЕШЬ АКТУ ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕР-
ЖАВИ 30 ЧЕРВНЯ 1941 РОКУ У ЛЬВОВІ. Члени молодіжно-
юнацької організації «ДІЯ» підняли на ХРЕЩАТИКУ червоно-
чорні прапори ОУН-УПА. Члени СУМ-у несли національні пра-
пори та транспаранти із гаслами: «ХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКИЙ
НАЦІОНАЛІЗМ — ТВОРЕЦЬ АКТУ ВІДНОВЛЕННЯ
УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ 30 ЧЕРВНЯ 1941 РОКУ», «ГЕ-
РОЯМ СЛАВА», «ВОЛЯ УКРАЇНІ!», «ГЕТЬ ЩЕРБИЦЬКОГО!»**

ЗАЯВА УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ФРОНТУ УРЯДОВІ ССРСР

16 лютого 1989 року
Луганськ — Львів — Ужгород

Два роки не втихає гучна пропаганда, як всередині ССРСР так і на Заході про так звану перестройку та гласність. Про мало не райські можливості існування поневолених народів в ССРСР. Багато мовиться про свободу віровизнання, про політичні свободи та громадські права. На всі лади розписується „новий курс партії КП СС (єдиної легальнодіючої в ССРСР), як якась панацея від всіх болячок...

Криза? Дійсно перестройка? Чи нова тактика в політиці советського Уряду супроти наростаючих національно-визвольних рухів за відокремлення від єдиної-неделімої Москви?

Ми схильні бачити в політиці КП СС „нову тактику“, метою якої є повне викорінення національного почуття у всіх націй та народів, що мають „щастя“ перебувати під п'ятою „великого“ російського брата...

КОНСТИТУЦІЯ або (Основний Закон) ССРСР пропагує „нове суспільство“, на підставі якого було створено нову суспільність: **советський народ**. В дійсності, на практиці, такого народу нема і ніколи не було. Впродовж всієї історії існування советської імперії ніколи не припинялися національно-визвольні змагання поневолених націй за право жити самостійним незалежним життям. Якщо б не існувало такої боротьби, комуністичний режим правління в Кремлі ніколи б не ввів до Конституції ст. 72, яка голосить:

„За кожною союзною республікою зберігається право вільного виходу з ССРСР“.

Виходячи із дійсного стану речей, УНР заявляє, що в ССРСР нема жодної дійсно демократичної перестройки та гласности. Все, що робиться урядом ССРСР — це приспати Захід, отримати за мниму „демократизацію“ займи та валюту, технологію і моральну підтримку з тим, щоб мати можливість реорганізувати свою армію та вкрай знищену економіку. І дивний парадокс: сьогодні наші національні змагання поборюють ті самі кола, які цинічно покривали злочини Кремля в 1933 році, коли Україна конала в голоді..., що го виплодив космополітизм...

Не може бути віри урядові ССРСР до того часу, поки він не піде на реальну перебудову суспільства, оперту на засадах толерантності і взаємопорозуміння. Першим кроком уряду ССРСР повинно стати правдиве вирішення проблеми співжиття християн із комуністами.

1) Легалізація (УАПЦ) та УКЦ, а також євангельських общин на території ССРСР та УССР. Повна свобода віровизнання та свобода пропаганди релігійних вчень.

2) Легальна діяльність всіх позадержавних об'єднань та організацій на території України і вільна пропаганда ідеї відокремлення та вільного виходу із складу ССРСР.

3) Надати стус Державної **українській мові**, не шляхом „голосування“, а приказним порядком. В цьому питанні не може бути жодного компромісу.

4) На всьому протязі кордонів УКРАЇНИ із іноземними країнами зняти державні знаки ССРСР і поставити державні знаки України, як держави, що є представником ООН.

Вести до Конституції ЗАКОН про громадянство України по всіх етнічних територіях українського народу. Бажаючим українцям, що вимушені проживати поза межами рідної землі із різних причин, видати національні пашпорти, щоб мати можливість захищати їх інтереси та права.

5) Не може бути мови про демократію та перестройку в ССРСР до того часу, поки існує система концтаборів. Практика використання концтаборів мусить бути засуджена, а самі концтабори знищені.

6) Повернути на Україну всіх безпідставно висланих політичних та релігійних діячів, що нині позбавлені можливості активно працювати для відродження України.

7) Всі банки та фінанси передати в введення української адміністрації. Створити УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ БАНК. Вся земля тим, хто її обробляє. Створення широкої мережі українських кооперативів.

8) Створення митних кордонів між Російською федерацією та Україною.

9) Розпочати українізацію військових частин по всій території України та творення Українського Війська.

10) В невідкладному порядку розпочати судове переслідування над злочинцем ВІКУ Лазарем КАГАНОВИЧОМ, що був промотором штучного голоду на Україні, внаслідок якого було знищено 11 мільйонів українського селянства.

11) Повна свобода пересування. Свобідний в'їзд і ви'їзд із ССРСР. Свобода торгівлі та творення різних фірм та фінансових установ на тих підставах, які нині існують у всіх країнах вільного ринку.

Тільки після виконання вище наведених вимог, шляхом постійних консультацій та переговорів з урядом ССРСР можлива віра в те, що росіяни дійсно хочуть миру та в майбутньому не стануть загрозою вільним народам світу. В нас є багато спільного. Є багато такого, про що український нарід буде пам'ятати дуже і дуже довго. Але існує БОГ і ЙОГО св. Євангеліє, на підставі якого ми повинні єднатися, а не різнитися, щоб не повторити помилки 1917 року, коли чужородний елемент нахабно вдерся в життя наших народів. Ми знаємо, що наша ЗАЯВА в теперішній час для уряду ССРСР важко сприймається, знаємо, що ворожо, але мовчати нема ні часу, ні бажання. Українська Нація стоїть перед дилемою: бути чи не бути?! Ми живемо на атомних вулканах, які заставляють нас приймати рішення. Ми не дозволимо, щоб Нація була знищена в угоду космополітичним доктринам імперіалістичних кіл як ССРСР так і Заходу.

Провід УНФ

ЗАЯВА

Останнім часом, деякі лідери УГС, а також їхні «амбасадори» за кордоном, Закордонне представництво УГС, в особі М. Руденка, Л. Плюща, Н. Світличної, використовують підступні методи боротьби за єдність поглядів Української Гельсинської Спілки. Пристосовуючись до політичних обставин, як на Україні так і за кордоном, в боротьбі зі своїми членами, які стоять на НЕЗАЛЕЖНИЦЬКИХ позиціях, використовують, по суті справи політичний донос, називаючи їх «ЕКСТЕРМІСТАМИ, АВАНТЮРИСТАМИ», зазначаючи відсутність в їхніх діях демократичних засад.

Ми фактично знаходимося в тюрмі, щоденно ризикуючи своєю свободою, навіть життям. Не ми, вони втекли з цієї країни, втекли з фронту, і тепер набираються нахабства протиставляючи ідею НЕЗАЛЕЖНОСТІ, пристосовувати до обставин, замість боротьби з ними. Допмагають нашим спільним ворогам по знешкодженню влади своїх політичних противників. Унеможлиблюючи їх боротьбу як на Україні, так і на еміграції.

Ми відкидаємо їхні всі ці інсинуації навколо ЕКСТРЕМНОСТІ наших дій і намірів, бо вважаємо, ясне наголошення на кінцевій меті нашого сучасного руху — НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ, не протиречить демократичним засадам сучасного світобачення, міжнародним правовим нормам.

Ніхто мене із Гельсинської Спілки не усував, бо я не був її членом Я допомагав людям з якими я сидів у тюрмі, в основному М. Гориню, а Членом Гельсинської Спілки Я не був.

Василь Січко зі складу Гельсинської Спілки вийшов сам, його ніхто не усував. Василь Січко якраз вийшов через те, що не був згоден з КОНФЕДЕРАЦІЙНИМ принципом «Декларації» УГС. Його намагання змінити на НЕЗАЛЕЖНИЦЬКИЙ не знайшов підтримки з боку керівників УГС.

Іван Макар продовжує бути членом УГС, його також ніхто не усував, але він готовий вийти у будь який момент у зв'язку з тим, що УГС виступає проти незалежницьких тенденцій руху, означаючи їх, як екстреміські.

Григорій Приходько

МАНДАТ

Ініціативна Група за відновлення Української Народної Республіки (ІГ УНР), уповноважує Рубана Петра бути репрезентантом ІГ УНР в Сполучених Штатах Америки і Канаді.

Ініціативна Група УНР доручає йому.

1. Встановити стосунки ІГ УНР з українськими громадськими і політичними організаціями, та українськими церквами в США та Канаді.
2. Встановити стосунки ІГ УНР зі Світовим Конгресом Вільних Українців.
3. Встановити стосунки ІГ УНР з демократичними громадами, партіями в США та Канаді.
4. Пропагувати серед українців діаспори ідеї відновлення Української Народної Республіки.
5. Організувати міжнародну підтримку домаганням ІГ УНР в справі відновлення Української Народної Республіки.
6. Організувати міжнародний громадський та політичний захист членів ІГ УНР, у випадку політичних репресій влади проти них за їхню діяльність в справі відновлення УНР.
7. Для виконання покладених на Рубана Петра обов'язків у репрезентуванні ідей УНР утворити апарат репрезентантів, чисельність апарату визначає сам репрезентант і узгоджує з керівництвом ІГ УНР.
8. Інформувати українські громадсько-політичні організації, громадян США і Канади про рух на Україні та діаспорі за відновлення УНР.

Голова ІГ УНР — Іван Макар
Секретар ІГ УНР — Ігор Гарбар

31.7.89 р.

З'їЗДОВІ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ СССР.

Резолюція-звернення:

Верховному Совету СССР —

Резолюція прийняття на екологічному мітингу-демонстрації в м. Калуші Івано-Франківської області 4.06.1989 року.

В регіоні Прикарпаття ведеться справжня екологічна війна проти НАСЕЛЕННЯ:

1. 14 квітня 1989 року стався вибух на уранових рудниках поблизу селища Луги неподалік Делятина ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛ. На сьогоднішній день в районі вибуху надзвичайно високий рівень радіації, що перевищує будь-які допустимі норми. Населення регіону про це офіційними представниками влади не сповіщається, що ставить під загрозу життя і здоров'я сотень тисяч людей.

2. Не звертаючи уваги на високий рівень радіоактивної забрудненості в ПРИКАРПАТТІ, що існує на сьогоднішній день, ЗА ЧИЙМОСЬ ЗЛОЧИННИМ ЗАДУМОМ біля с. Грабівка Калуського р-ну та біля с. Рахиня неподаліки м. Долина, ведеться будівництво СХОВИЩ ДЛЯ ЗАХОРОНІННЯ РАДІОАКТИВНИХ ЗАЛИШКІВ, котрі СССР ЗА ВАЛЮТУ БУДЕ ПРИЙМАТИ ІЗ-ЗА КОРДОНУ, ЩОБ ХОРОНИТИ ЇХ НА НАШІЙ ЗЕМЛІ.

Ми заявляємо, що будівництво таких сховищ на території з великою густотою населення — є злочином!

3. В м. КАЛУШІ збудоване велике хімічне підприємство „ХЛОРВІНІЛ“, яке дає високу ступінь забруднення навколишнього середовища. Деякі цехи та заводи цього державного підприємства викидають в атмосферу шкідливі речовини в 200 разів більше допустимої норми.

4. Підписано два контракти об'єднання „ХЛОРВІНІЛ“ з американським бізнесменом А. ХАММЕРОМ на будівництво нових хімічних заводів надзвичайно шкідливих в м. КАЛУШІ. Внаслідок цієї злочинної угоди повинна загинути остання з більш-менш чистих річок в районі р. ЛІМНИЦЯ.

5. Промислові залишки „ХЛОРВІНІЛ“ по трубах подаються у резервати, що біля с. ВОЙНИЛІВ, а звідти викидаються в р. ДНІСТЕР, тому, що існуючі очисні споруди не працюють. Всі ріки навколо м. КАЛУША МЕРТВІ.

6. В наслідок вище згаданих фактів забруднення навколишнього середовища, і особливо радіації в нашому районі України, повертається ЧЕРНІВЕЦЬКА ТРАГЕДІЯ: на 1-ше червня 1989 р. в м. ДОЛИНІ госпіталізовано 11 дітей, яких привезли в тяжкому стані з ознаками облісіння в

наслідок ураження радіацією, а в м. КАЛУШІ П'ЯТЕРО ДІТЕЙ.

Перебіг захворювання продовжується, життя дітей є під загрозою, а ВЛАДА заспокоює місцеve населення різними байками, замість того, щоб вживати необхідних засобів для захисту населення від підвищеної радіації. ТАКА ПОВЕДІНКА КОМУНІСТИЧНИХ ВЛАСТЕЙ є ЗЛОЧИННОЮ.

МИ ВИМАГАЄМО:

1. НЕГАЙНО ОРГАНІЗУВАТИ ЗАХИСТ МІСЦЕВОГО НАСЕЛЕННЯ ВІД РАДІАЦІЇ В РАЙОНІ ПРИКАРПАТТЯ.

2. Закрити уранові рудники в с. ЛУГИ та поблизу Делятина, де помічається надзвичайно висока смертність від ракових захворювань.

3. Припинити злочинне будівництво сховищ для захоронення радіоактивних залишків в цих густонаселених районах.

4. Закрити особливо шкідливі цехи об'єднання „ХЛОРВІНІЛ“.

5. ПРИПИНІТИ ДІЮ КОНТРАКТУ З ХАММЕРОМ НА БУДІВНИЦТВО НОВИХ ОСОБЛИВО ШКІДЛИВИХ ПІДПРИЄМСТВ В М. КАЛУШІ.

ЗАСУДЖУЄМО ФАК ДОМОВЛЕННОСТІ СССР ІЗ ЗАХІДНИМИ ДЕРЖАВАМИ ЗАХОРОНЮВАТИ ЗА ВАЛЮТУ ЗАХІДНІ РАДІОАКТИВНІ ЗАЛИШКИ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ.

Підтримуємо рішення ОДЕСИТІВ не приймати кораблі з радіоактивними залишками, один із них стоїть на рейді в ЧОРНОМУ МОРІ біля наших берегів, чергового „подарунку“ від ЗАХОДУ.

Текст РЕЗОЛЮЦІЇ прийнято на мітингу і затверджено шляхом голосування майже одноголосно.

м. КАЛУШ, ІВ. -ФРАНКІВСЬКА ОБЛ.

4.06.1989 року

Мітинг-демонстрацію організували активісти УКРАЇНСЬКОГО ХРИСТІЯНСЬКОГО-ДЕМОКРАТИЧНОГО ФРОНТУ.

26 квітня 1989 року у ЛЬВОВІ відбувся грандіозний мітинг проти розміщення на УКРАЇНІ атомних електростанцій. Організатори мітингу: Український Християнський Демократичний Фронт, товариство ЛЕВА, Марійська дружина міста Львова, актив УКЦ. ТРИ МІЛЬЙОНИ УКРАЇНЦІВ ХВОРІЮТЬ НА ЛЕЙКЕМІЮ! ЧЕРЕЗ ТРИДЦЯТЬ РОКІВ ПОЧНЕ МІНЯТИСЯ ГЕНОКОД УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ... ГЕТЬ АТОМ ІЗ УКРАЇНИ!

ТІЛЬКИ САМОСТІЙНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА ЗБЕРЕЖЕ НАЦІЮ ВІД ЦІЛКОВИТОГО ВИНИЩЕННЯ. В ТРИДЦЯТИХ РОКАХ МІЖНАРОДНІ ЗЛОЧИНЦІ-КОМУНІСТИ ВИТВОРИЛИ ШТУЧНИЙ ГОЛОД НА УКРАЇНІ. МЕТА ГОЛОДУ — ЗНИЩЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ ТА СТВОРЕННЯ ЖИТТЄВОГО ПРОСТОРУ ДЛЯ ОКУПАНТІВ. «АВАРІЇ» НА АТОМНИХ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЯХ СЛУЖАТЬ ТІЙ САМІЙ МЕТІ...

1989 р.

Панахида в 10 річницю вбивства В. Івасюка в. Львів.
ВБИВЦІВ В. Івасюка судити показовим судом. Немає їм прощення!

На десяту річницю смерті ІВАСЮКА УХ-ДФронт організував молебень з панахидою. Над могилою виступила СТЕФАНІЯ ПЕТРАШ-СІЧКО.

Світ одурений горбачовською перестройкою мовчить на злочини Кремля. Щербицький із своєю командою продовжує і далі нищити українську ідентичність. УКРАЇНЦІ.

ПАМ'ЯТАЙТЕ ТРИ ГОЛОДОМОРИ В УКРАЇНІ, ВИТВОРЕНІ ОКУПАНТАМИ. ВИМАГАЙТЕ, ЩОБ НАТХНЕННИКА І ОРГАНІЗАТОРА ШТУЧНОГО ГОЛОДУ, ЖИДА ЛАЗАРЯ КАГАНОВИЧА, ПРИТЯГНУЛИ ДО КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ. НЕМА ВІРИ В ТАК ЗВ. «ПЕРЕСТРОЙКУ» ДО ТОГО ЧАСУ, ПОКИ ВИНУВАТЦІВ МАСОВИХ ЗВІРСТВ НА УКРАЇНІ НЕ БУДЕ ПОКАРАНО.

2.04.1989 року м. ЛЬВІВ.

Вірні УКЦ зібралися на Панахиду в Личаківському цвинтарі над могилою єпск. ЧАРНЕЦЬКОГО. Проповідь промовляє о. МИХАЙЛЮК. Присутніми було понад 15 тисяч вірних УКЦеркви.

Після Панахиди всі вірні перейшли до могили Володимира ІВАСЮКА. З коротким словом звернувся до вірних Голова Комітету захисту УКЦ. **ДО ЯКОГО ЧАСУ УКРАЇНЦІ БУДУТЬ МОЛИТИСЯ В ЛІСАХ, ГІРСЬКИХ ПЕЧЕРАХ, ТАЄМНО В ХЛІВАХ та ХАТАХ НОЧАМИ ПРИ ЗАТУЛЕНИХ ВІКНАХ?.. Годі!**

ТІЛЬКИ МАЮЧИ САМОСТІЙНУ НІ ВІД КОГО НЕЗАЛЕЖНУ ДЕРЖАВУ МИ ЗМОЖЕМО ЖИТИ ЯК ВСІ ІНШІ НАРОДИ СВІТУ, САМОСТІЙНА ДЕРЖАВА ЗБЕРЕЖЕ НАШ НАРІД ВІД ЗНИЩЕННЯ ЯКЕ НАМ ГОТУЮТЬ МОСКОВСЬКІ ОКУПАНТИ. НІЩО НЕ ЗАБУТЕ, НІХТО НЕ ЗАБУТИЙ.

«АРГУМЕНТИ І ФАКТИ»

ЧИСЛО ЖЕРТВ СТАЛІНІЗМУ СОСТАВЛЯЄТ ПРИМЕРНО 40 МЛН. ЧЕЛОВЕК.

„В 1930-1932 рр. страшний удар каральних органів впав на всіх багатих селян. Їх будинки і власність передавалися колгоспам, що наспіх творилися, а вся сім'я „кулака“, „підкулачника“, зажиточного „середняка“ або „бідняка-підкулачника“ примусово виселялися в Сибір, на Урал, на Північ — в Архангельському обл., на Кольський півострів, в Комі АССР...“

На Україні репресії проти селян розпочалися з 1927-29 роки. Це однак не означає, що до 1927 року московський режим „мирно“ утверджував своє панування в Україні. Тільки за період — грудень 1927 по грудень 1929 року по першій категорії було розстріляно 500.000 тисяч заможних селян (!). По другій категорії було заарештовано понад 1.500 тисяч осіб і запроторено в ДО-ПРИ. По третій категорії було вивезено із рідних земель понад ТРИ МІЛЬЙОНИ українського селянства.

Офіційна „статистика“ 1926-27 рр. відносила до „кулаків“ 5% селянських дворів — 1, — міл.

Цю ж цифру (приблизну) ми зустрічаємо в інструкціях ЦИК про ліквідацію кулацьких господарств. Якщо брати до уваги, що середня сім'я мала 6-7 осіб родини — це складало понад 7 млн. нових жертв КП СС, її правлячої верхівки. До цього слід додати ще 3-4 млн. „підкулачників“, що були вивезені слідом за „кулаками“.

З осені 1932 року почався голод в УКРАЇНІ, який зимою 1933 року переріс до розмірів національної трагедії. Статистика подає число жертв АКЦІЇ ГОЛОД до 10 млн. людей. До цього слід додати тих селян, що були репресовані за „колоски“ — 1,5-2 млн. засуджених на різні строки ув'язнення“.

В 1935 році число виселених становило 420 тисяч селян з України.

В 1937-38 рр. число жертв „Єжовщини“, або „великого терору“ на Україні, становило понад 3 млн. українців. Партийна статистика подає, що 80% особового складу КП СС було репресовано. ОДИН МІЛЬЙОН із числа арештованих в 1937-38 рр. було розстріляно, але ця цифра зменшена в десять разів (!).

В 1939 році розпочалися масові репресії в Західній Україні, Білорусії, в 1940 році і першій половині 1941 року — в Прибалтиці, Бессарабії та Північній Буковині. Частина жертв комуністичної партії ССРСР була реабілітована в 1987-88 роках — 1 мільйон репресованих, що загинули в концтаборах. Політика терору НКВД не припинилася і з початком війни, навпаки — війна розв'язала руки злочинцям з НКВД, які

провадили розстріли безперервно. На Північ і до Казахстану було виселено 2 мільйони німців та 500 тисяч із автономних районів Поволжжя.

Рішенням ГКО в 1943-44 рр. провадилося насильницьке виселення народів Північного Кавказу: калмиків, чеченців, інгушів, карачаєвців, кавбардинців, балкарців, ногайців, а з Криму — кримських татар.

Аккинці (народ Дагестану) і по сьогодні не мають права проживати на рідній землі. Кавказькі турки (месхетинці) також повністю виселені із рідних земель і сьогодні не мають права проживати на рідній землі... Їх тепер понад 300 тис... Тільки на лісозаготівках та на шахтах фізично знищено понад 200 тисяч чеченців та інгушів..., в тому числі 20 тисяч аккинців; 120 тисяч калмиків (майже половина), карачаєвців — 40 тисяч, балкарців 20 тисяч, сюди не входить численність тих, що загинули на фронтах та в концтаборах. Це цифри померлих на засланнях...

Й.Т. По сторінках советської преси.

ТЕЛЕФОНОГРАМА. МОСКВА. 7.07.89 р.

ВЖЕ ДВА МІСЯЦІ СТЕПАН ХМАРА ТРИМАЄ ГОЛОДІВКУ НА ВУЛИЦЯХ МОСКВИ В ЗНАК ПРОТЕСТУ ПРОТИ СВАВОЛІ УРЯДУ ГОРБАЧОВА, ЯКИЙ НЕ ХОЧЕ ЙТИ НА ЛЕГАЛІЗАЦІЮ УКЦ! Разом із Ст. ХМАРОЮ в голодівці беруть участь близько 200 католиків, серед них о. ЯРОСЛАВ ЛЕСІВ, о. ПЕТРО ЗЕЛЕНЮХ, сестри служебниці ТАТЬЯНА ВОЙТОВИЧ, ОЛЬГА ВУТЬ, вірні, ІВАН БОБАК, ІВАН БОЙЧУК, ІВАН СОЛТИС, ІВАН ПІТ. Сьогодні, 7-го липня, на Арбаті в Москві відбудеться демонстрація протесту за легалізацію УКЦ. Демонстрацію підтримали російські католицькі кола. СТЕПАН ХМАРА ВРУЧИВ ПЕТИЦІЮ ПРОТЕСТУ ТА ЗАЯВУ ПРО ПЕРЕСЛІДУВАННЯ УКЦ ПРЕДСТАВНИКОВІ КИТАЙСЬКОГО ПОСОЛЬСТВА У МОСКВІ. ПЕРШИЙ СЕКРЕТАР ЯН КІН ЧЖУН ВІД ІМЕНІ УРЯДУ КИТАЮ ПРИЙНЯВ ЗАЯВУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІ.

Починаючи з травня — 18 травня 1987 року в МОСКВІ УКРАЇНСЬКІ КАТОЛИЦЬКІ ЄПІСКОПИ: ФИЛИМОН КУРЧАБА, ПАВЛО ВАСИЛИК, СОФРОН ДМИТРЕНКО та священники ЯРОСЛАВ ЛЕСІВ, ГРИГОРІЙ СИМКАЙЛО, ВОЛОДИМИР ВІЙТИШИН, ІГОР ВОЗНЯК, ПЕТРО ЗЕЛЕНЮХ, ІВАН СЕНЬКІВ, разом із акти-

Степан Хмара з родиною

вом Комітету захисту УКЦ СТЕПАНОМ ХМАРОЮ та іншими активістами УКЦ оголосили голодівку в знак протесту проти сваволі властей СРСР по відношенню до українських католиків.

18 травня делегацію УКЦ, очолювану еп. ПАВЛОМ ВАСИЛИКОМ, прийняв другорядний чиновник Президії Верховного Совету СРСР В.М. Колесніков. Вислухавши домагання делегації українських католиків у справі легалізації УКЦ Колесніков нічого конкретного не відповів.

До владик та священників приєдналося ще 200 активістів УКЦ і розпочали голодівку. 19 травня делегацію прийняли член ПВС СРСР М. Христораднов та представник Совету Церквей при Советі Міністрів СРСР С. Іволгін. Советські партпартчики вели розмову з неприхованою ненавистю, повну цинізму та сарказму. На заяви членів делегації, про переслідування МВД та КГБ вірних УКЦ, Іволгін відповів, що для цього існують суди — звертайтеся туди...

В цей самий день у Києві відбулося богослужіння, яке провадив священник МИХАЙЛО ГАВРИЛІВ, якого міліція побила. Відбулася грандіозна демонстрація в ІВАНО-ФРАНКІВСЬКУ, понад СТО ДВАДЦЯТЬ ТИСЯЧ ВІРНИХ УКЦ! ПЕТРО СІЧКО та ВАСИЛЬ СІЧКО ЗАСУДЖЕНІ НА 10 ДІБ КОЖНИЙ.

17 липня 1989 РОКУ — рівно два місяці СТЕПАН ХМАРА ТРИМАЄ ГОЛОДІВКУ ПРОТЕСТУ!!!

Місто Самбір, Львівська обл., 4-го липня 1989 р. місцеві яничари із міліції вночі зруйнували ХРЕСТ ТИСЯЧОЛІТТЯ. Хрест зник... Місцевого жителя, щирого українця, Мирона Урущака було затримано, відвезено до міліції і там страшно побито. Тепер Мирон Урущак знаходиться в районній лікарні. Активісти УХ-ДФ внесли РЕЗОЛЮЦІЮ, в якій говориться, що власті повинні віднайти ХРЕСТ і встановити його на попередньому місці. Винні у скоєному злочині повинні бути покарані. Хто йде проти волі українського народу, той не може називатися українцем. Катував М. Урущака майор міліції К...

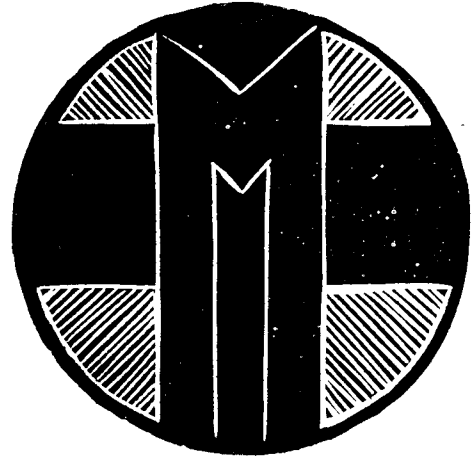
САМБІР, 1989 р. СЛОВО сказане під час мітингу молодим канадійцем БОРИСОМ ВЕРЕСНЕМ.

Називаюся Борис, я українець народжений в Канаді. В цю мить я є страшно зворушений і хочу сказати до вас пару слів. ЛЮДИНА В СВОЇЙ НАТУРІ ПРАГНЕ ВИЩОГО РОЗУМІННЯ ЖИТТЯ. Найвище розуміння і досягнення людського буття — є ХРИСТИЯНСТВО, символом якого є ХРЕСТ. Цей Хрест колись був символом жорстокості, на ньому було розп'ято СИНА БОЖОГО — нині це символ ДОБРА яке восторжествувало над злом...

Для зла і злих сил цей символ є страшним. Яка то система, який то уряд, що боїться свого символу?.. Що то за система і що то за уряд, які нищать цей символ, вкладають в душу людини злобу та жорстокість, коли люди вбивають один одного навіть до смерті.

Такий уряд є урядом злочинців, вбивць і винищувачів; а їхня система: диявольська. Вони нищать і лякають тому що самі бояться. Вони бояться правди і сили народу. Настав час на всіх злочинців та вбивць, ЩЕРБИЦЬКИХ УСУНУТИ! НАСТАВ ЧАС ЩОБИ УКРАЇНСЬКИЙ ХРИСТИЯНСЬКИЙ НАРІД СКИНУВ ІЗ СЕБЕ ЯРМО ПОНЕВОЛЮВАЧІВ.

ЩЕ НЕ ВМЕРЛА УКРАЇНА!

Знак Марійського Товариства «Милосердія»
1989 Автор О. Царук

ГОЛОДІВКА

Степан Хмара: в голодівці вже прийняло участь понад тисячу українських католиків. Голодівку будемо тримати до кінця, до ПЕРЕМОГИ. До повної легалізації УКЦ. Офіційні державні чинники роблять вигляд, що голодівка їх не турбує, але це не так. Голодівка привернула увагу великої кількості закордонних представників в ССРСР. І не тільки світова opinia та розголос про голодівку ширяться світом, але й тут в ССРСР у самій Москві наша голодівка стала дисонансом в горбачовській „перестройці“... Питання справи легалізації УКЦ піднімалося в Президії Верховної Ради ССРСР. Правда на наші домагання відповіді ми не отримали, але влада розуміє, що мовчати далі не можна.

Далі Степан Хмара передає, щоб більше інформувати чужинецькі кола про справу нашої УКЦ в Україні. Він дивується, що під час зустрічі з матір'ю Терезою в Москві вона здивувалася, що існує така Церква як наша..?

Маленька справка: в вересні 1988 році у Відні на 12 КОНГРЕСІ ХРИСТИЯНСЬКОЇ РОДИНИ була присутня і мати Тереза. На Конгресі було багато говорено і про нашу УКЦеркву. Преса багато місця приділяла справі УКЦ. В одних і

тих самих часописах писалося і про присутність на Конгресі матері Терези і про нашу Церкву, цікаво те, що про УКЦеркву писалося набагато більше ніж про саму м. Терезу... Видно, що за „клопотами“ можна і не помітити 7-МИ МІЛЬЙОННОЇ ЦЕРКВИ!

Анатолій Доценко передає:

Львів. 8-го серпня в м. Львів приїхала після 48 річного перебування в Сибіру молодша сестра Степана Бандери Оксана, якій тепер 72 роки. Пополудні 8-го серпня пані Оксана поклала квіти в центрі Львова на те місце де буде закладено пам'ятник Т.Г. ШЕВЧЕНКОВІ. Присутні львів'яни під проливним дощем щиро вітали сестру одного із найвидатніших синів України. героя визвольних змагань за волю України СТЕПАНА БАНДЕРИ. Привіти закінчилися співом національного гімну та многая літа.

Повідомляє А. Доценко:

Дніпропетровськ. 8-го серпня відбувся санкціонований владою мітинг організований Народним Рухом України за перебудову. Під час багатолюдного мітингу було піднято 15-ть національних синьо-жовтих прапорів та три прапори советські.

Донецьк. Повідомляє СТЕПАН ЛУЦІВ: нещодавно член товариства Української мови Яковлев вніс таку пропозицію: НА ЧЕСТЬ ЮВІЛЕЮ 175 РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Т. ШЕВЧЕНКА СТВОРИТИ В МІСТІ МУЗЕЙ ВЕЛИКОГО ПОЕТА. ПЕРЕІМЕНУВАЛИ ВОРОШИЛОВСЬКИЙ р-н МІСТА В ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ У ВІДПОВІДІ у Донецьку і тут не жив, так ніби зайда Ленін тут коли бував аби жив...?

Київ відбулася зустріч між представниками УГС та першим секретарем львівського обкому партії. На зустрічі були присутніми брати Горині, С. Набока.

13 серпня неподалік Івана-Франківська відбудеться Сл. БОЖА в підтримку голодуючих українських католиків. Сл. БОЖУ правив еп. ПАВЛО ВАСИЛИК.

Рига. Латвія.

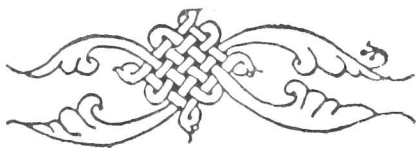
Не припинаються нападки на українського мистця ОЛЕСЯ ЦАРУКА. Олесь-Володимир Царук голова українського товариства „ДНІПРО“ у Латвії. Росіяни, що проживають на території Латвії постійно через пресу ведуть антиукраїнську пропаганду... боязнь втратити колонії і лишитися біля розбитого корита активізувала найтемніші елементи великого російського ЗЛОЧИНЦЯ.

Нижче подаємо передрук ст. О. Царука із новинки „ЮРМАЛА“.

Рига. 1989 р.

Олесь Царук та композитор Вадим Смогитель.

Олесь Царук

«ОХ, НЕ ОДНАКОВО МЕНІ...»

«Ох, не все рівно мені», — писав Тарас Шевченко.

«Якщо б я був українцем, я б особисту неувагу до свого народу рахувавби злочином, Я б не хотів бути росіянином.» (лист Тургенева до Драгоманіва). Ось так говорив Тургенев, але не скаже так сьогодні українець! Одурманені, розсіяні, злякані! Не знаємо хто ми, звідки; не знаємо своїх героїв, а якщо і знаємо то боїмося вголос назвати їх імена! Мали могутнє государство — Київську Державу, українську державу, про що переконливо писав і довів своїй фундаментальній праці академік МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ, — «ІСТОРІЯ УКРАЇНИ-РУСИ».

Що маємо тепер?! Суверенну лиш на папері республіку? Республіку? якою править ставленник Москви Щербицький, людина з патологічною ненавистю до всього українського — до нашої мови, до нашої культури, до нашої історії. Так звана УССР — це заказник сталінізму-брежнєвізму, де не дозволять зрубати ні одного гнилого дерева, намагаються не дати ні одному новому росточку пробитися до світла. Нас дають як і колись, а причина одна — занадто велика удільна вага УКРАЇНИ в економіці комуністичної імперії. Вже давно час відверто повісти, що ми живемо в російській імперії наново підмальованій зі всіма її атрибутами, — окупацією, колонізацією та лютим приневоленням всіх неросійських народів.

Ми занадто великий нарід, щоб Москва могла ризикувати і допускати до масових національних виступів на Україні. Це могло б бути загрозою самому існуванню імперії та призвести до її розпаду. Ось чому імперське керівництво Москви впродовж сімдесяти років комуністичного панування з такою люттю нищило все українське. Не тільки подавляли, але й фізично винищували нас тільки за те що ми українці.

Робилося це шляхом прямого етноциду. В 1932-1933 роках було витворено штучний голод на Україні внаслідок якого загинуло понад 11 мільйонів українців. Перший секретар ЦК КП України того часу ПОСТИШЕВ заявив: «Голова української змії, накінець, розчавлена.»

Етноцид продовжується і по сьогодні. Насильницька русифікація, заміна українських учбових закладів російськими, переслідування української культури, нищення нашого культурного насліддя, осквернення наших національних святинь, фальсифікація історії і много іншого, що підриває основи нашого національного існування. Навіть таке словосполучення, як українське слово, ніхто із партійних бонз України не

вживає, а говорить — населення України. Ніби і нема вже нашого народу вживих, а натомість на його місці існує якесь амфорне населення. У всіх виступах партійних номенклатурщиків відзеркалюється настирна тенденція: перекреслити український народ. Те саме бачимо і в «Конституції» УССР: ні на одній сторінці не знайдете цих слів — **УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД!**

Держава українська на папері є, «конституція» в ній є, а народу, виходить, нема.

«Хочемо, щоб Польщі, Литві, Україні, фінам та лотишам Прибалтики, а також кавказькому краю була повернена повна воля і право розпоряджатися собою і устатковуватися собою по своїй волі без всякого з нашої сторони втручання непосредного чи опосередного.» (Бакунін. Виб. тв. III, 1920).

«Росії скоріше потрібно розпустити частини, аніж притягувати їх до центру, що ми і вивіли, говорячи про Україну.» (Герцен, „Колокол“. 1859).

Ужгород, Обласне Управління МВД УССР Закарпатської області. 27 липня 1989 р. начальник Управління МВД отримав секретний пакет із в якому були інструкції та Постанова Верховного Совету СССР «Про рішення посилення боротьби із злочинністю.» В інструкціях йшла мова про створення із бувших вояків, що служили в Афганістані спеціальних загонів по боротьбі із мітингами за забастовками. В інструкціях говорилося як користуватися «Положенням про робітничі загони для охорони порядку.» Що це? Невже мало міліції в СССР та військ МВД? Чи це підготовка до війни із власним населенням..?

12 серпня 1989 р. м. Москва.
Вірні УКЦ під час демонстрації на Арбаті. Вже три місяці йде голодівка!!!

17.VI. 89 р. Львів Демонстрація протесту.
Нижня світлина: група мільціонерів, чи буде прощено їм зраду?

22 травня 1989 року м. СТРИЙ

69 тисяч українських патріотів зійшлося в центрі міста, щоб відзначити 175 роковини з дня народження Т. ШЕВЧЕНКА. 22 травня вперше через 45 років в місті замайорили українські національні прапори. Стрий відомий з історії наших визвольних змагань, як непокірне місто. Горить земля під ногами купанта, який непроханим «гостем» вломився в нашу хату і хоче в ній порядкувати. Мітинг організували активісти УХ-ДФ, товариства «Лева», актив УКЦ. Вся жива Україна протестує. Мовчать тільки злочинці-янчари та їх хазяї Окупанти. Мовчать і чекають слухного моменту, щоб накинутися на безбройний нарід і помститися за поразку і ганьбу...

ПАМ'ЯТКА УКРАЇНСЬКОМУ КАТОЛИКОВІ, ЯК ВЕСТИ СЕБЕ ПІД ЧАС СЛІДСТВА ТА АРЕШТУ.

1) Під час арешту будь стриманим, не метушись, не май страху — пам'ятай: «Спасенний той, що буде гонимий за ім'я МОЄ.»

а) якщо немає санкції Прокурора на обшук, не давай його провадити.

б) якщо є санкція — перевір і запиши прізвіща всіх присутніх, що є присутніми під час обшуку. Іноді працівники КГБ не бажають говорити своїх прізвіщ, не бажають показати офіційного документи, який стверджує його особу, як працівника МВД та КГБ. В таких випадках вимагай, щоб така особа покинула помешкання.

б) коли працівники МВД та КГБ входять до помешкання для проведення обшуку вимагай, щоб показали свої речі і повивертали кишені — часто під час обшуку працівники КГБ підкидують свої жертві наркотики, зброю, порнографією і т.д..

г) якщо після обшуку міліція або працівники КГБ вимагають, щоб поїхав(ла) із ними до їх установи в район, або область — не їдь! Вимагай постанову на арешт або постанову на затримання, підписану Прокурором району чи області. Якщо такого документу немає, нікуди із хати не йди.

2) Іноді КГБ або МВД провадять затримання під час твоєї дороги в автобусі чи потязі і під час обшуку знаходять в тебе католицьку літературну, або яку іншу літературу, яка є заборонена російськими окупантами — будь спокійним. Вимагай складення АКТУ ВІЙМКИ, при цьому записуй до АКТУ кожна книжку: назва книжки, рік видання, місце видання. Якщо в тебе знайдено матеріали на окремих аркушах, в такому випадкові записуй кожний аркуш окремо. Не дозволяй вести записи до АКТУ відібрану літературу безіменно на штуки. КГБ записує так: «Ізято 126 мт. антисоветської літератури.» Такий запис не відповідає дійсності.

а) Навіть після правильно складеного АКТУ не підписуй ніяких документів.

б) Під час слідства не давай ніяких показів. Окрім того, що йде на славу Католицької Церкви. Коли питаються якої ти віри — сміливо говори: належу до Св. Апостольської Католицької Церкви.

в) Під час допиту говори тільки за себе (якщо можеш, краще зовсім не говорити).

ВІДПОВІДАЄШ: не можу давати покази на інших, бо це би перечило християнській моралі.

Часто КГБ та МВД застосовують різні провокації, іноді застосовують силу.

Часто під час слідства слідчий офіцер КГБ говорить: той (та) дали на тебе покази, при цьому показує тобі папери підписані (тим, тою) — не вір! **ВИМАГАЙ ОЧНОЇ СТАВКИ.**

а) Іноді під час очної ставки той або та стверджують свої покази із-за страху перед КГБ, не тільки дають покази, але й обмовляють своїх товаришів та УКЦ. Не впадай в розпач. Молись і кажи: «Бог тобі суддя, але те, що ти говориш, не є правдою».

б) Під час слідства не підписуй слідчі папери навіть тоді, коли там є записані твої відповіді: знаю, але не скажу: не бажаю відповідати; не знаю.

в) Все що стосується св. Католицької Церкви пиши власноручно і стверджуй власним підписом, а саме: хто така УКЦ, правди віри, хто є ГОСПОДЬ БОГ, а також про звірства КГБ та МВД — їх злочини супроти нації й Церкви. На всі інші питання не відповідай.

ПАМ'ЯТАЙ, ЩО У СЛІДЧИХ КАМЕРАХ ПОСТІЙНО КГБ ТРИМАЄ СВОЇХ ЛЮДЕЙ, а тому в камері про справу не розмовляй ні з ким. Часто вивідачі КГБ провокують довірливих в'язнів на написання листа на «волю». Не перевірявши особу, не вір, і навіть перевірявши, про справу не довіряй нікому.

ПІД ЧАС СУДОВОЇ РОЗПРАВИ НЕ БЕРИ АДВОКАТА-КОМУНІСТА. Свій ЗАХИСТ ВЕДИ САМ. ДЛЯ ЦЬОГО ПИШЕШ ЗАЯВУ НА ІМ'Я ПРОКУРОРА, КОПІЮ ЗАЛИШАЄШ В СЕБЕ І БЕРЕШ ІЗ СОБОЮ НА СУД. ПЕРЕД ПОЧАТКОМ СУДУ ВІДДАЄШ ЗАЯВУ ГОЛОВІ СУДУ І ЗАЯВЛАЄШ, ЩО БУДЕШ ЗАХИЩАТИ СЕБЕ САМ, А В ПОСЛУГАХ КОМУНІСТА-АДВОКАТА НЕ МАЄШ ПОТРЕБИ.

о. ЯРОСЛАВ ЛЕСІВ

Згусток сонця, крові і непокори. Бойко із самої що не є **БОЙКІВЩИНИ!** Наші зелені Карпати мали багато мужніх і талановитих синів та дочок — о. Лесів один із тих, що з самої юності посв'ятив своє життя рідному народові. Початок та середина шістдесятих років 20-го століття сталися ареною нових звитяг за волю і майбутню Українську Державу. Українське національне підпілля поновивши свої сили почало творити нові клітини супротиву московському загарбникові.

Боротьба підпільна непоказна. Постійно мусиш стеретися провалу, постійно мусиш мовчати там де інші вголос висловлюють своє незадоволення. Ось уже понад сорок післявоєнних років український підпільник-націоналіст веде боротьбу не на життя, а на смерть із лютим ворогом нашого народу — московським окупантом.

Отець Ярослав, в таборах ми говорили: наш Славко), народився 3-го січня 1945 року в селі ЛУЖКАХ, що неподалік від Великого Верху, який ділить Карпатську Україну від Прикарпаття. Народився в селянській родині. В родині свідомих українців. Після закінчення середньої школи поступив вчитися в Івано-Франківський фізкультурний технікум. По закінченні якого був направлений на роботу в Кіровоградську обл. де працює учителем-виховником в школі-інтернаті.

29 березня 1867 року його було заарештовано за участь в Українському Національному Фронті, Я. Лесів був одним із основників УНФ. Наприкінці листопада 1967 року виїзна сесія Вер-

ховного Суду УССР засудила друга Ярослава Лесіва до 6-ти років концтаборів суворого режиму утримання. Етап. Мордовія. Володимр... Із Володимирського Централу звільнення на довоочікувану «волю»...

І по всіх дорогах тюрем та концтаборів отець Ярослав мандрує із Богом та ніжним і гарячим українським словом — він пише вірші.

Вступивши до Гельсінської Групи був знова заарештований по провокації КГБ. На волю вийшов не відразу... В 80-их роках включився в роботу національно-релігійного руху за легалізацію УКЦ. В 1988 році отримав свячення священічі. Дай БОЖЕ, щоб наш нарід отримав не одного священіка подібного до нашого о. Ярослава.

АДМІНІСТРАТИВНА КОМІСІЯ ВИКОНКОМУ ІРШАВСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ

ПОСТАНОВА № 116

про накладання адміністративного стягнення
26 лютого 1987 р.

м. Іршава

Адміністративна комісія в складі Гарб А. П., Губчук М. П.,
Лейко І. О., Зайкан М. О., Войнарович М. В.,
Корчунський Т. У.

Розглянувши протокол № 26-01-87р від «—» на громад. Добра Михайло Мик
який проживає в с. Глестигево, Суворова, 33. 1934р.н.

ВСТАНОВИЛА:

що громад. сін. 212 АК УРЕР порушення законодавства про релігійне об'єднання
Адміністративна комісія постановила
Накласти на громад. Добра Михайло Михайловича
Адміністративне стягнення штраф 50 (п'ятдесят) /крб.

Штраф повинен бути внесений в ошадну касу на протязі 15 днів з дня вручення постанови.
В разі неоплати в визначений строк штраф стягується в безспірному порядку з заробітку оштрафованого, а при відсутності заробітку через народний суд.
Постанова може бути оскаржена на протязі 10 днів з дня її вручення.

Голова комісії:

Секретар комісії:

Постанову № 116

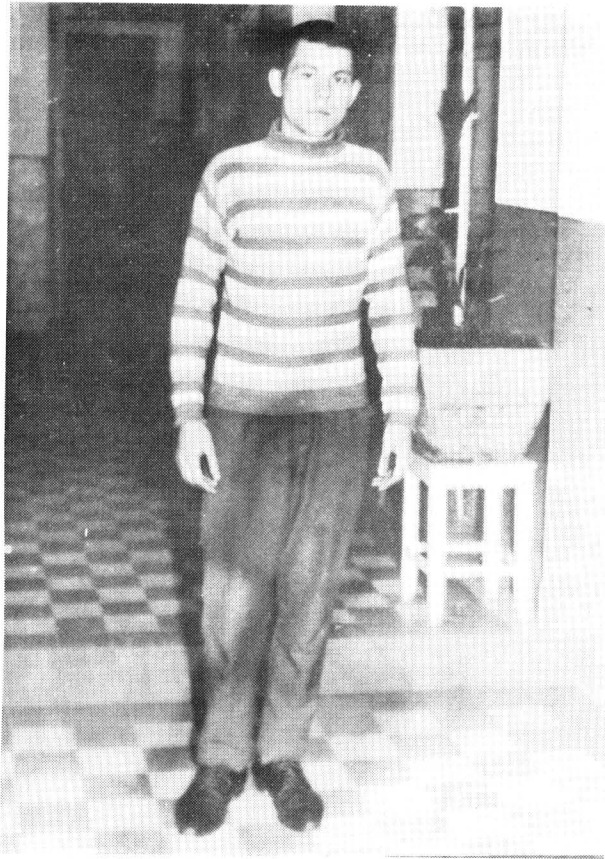
одержав «26.02.1987р»

Іршава з. 2632—2000 86 р.

Підпис

1989 р. червень, Гошівський ліс.
Вірні УКЦ під час хресного ходу. Отці: о. Ярослав Лесів, о. Михайло.

1966 р. Тюрма АЗ/180.
В м. Ужгороді, на світлині БОРИС МИХАЙЛО ТЕРЕ-
ЛЯ, ЗАГИНУВ 10 ЧЕРВНЯ 1982 р. в бою із військами
МВД та КГБ поблизу села Поляна.

1939 р. березень, на світлині мадярські фашисти розстрілюють січовиків в
ЯСІНЯ... КАРПАТСЬКА УКРАЇНА ПЕРША ПІДНЯЛА ЗБРОЙНИЙ СПРО-
ТИВ ФАШИЗМОВІ У ЄВРОПІ: мадярські гонведи разом із «цивільними»
мадярами під час розстрілу січовиків...

ЗАВІЩАННЯ ПАТРІЯРХА ЙОСИФА ТА НАШІ ЗАВДАННЯ

*О, Батьку світлий незабутній,
Споглянь з небес на нас сиріт!
Вкажи нам правий шлях
майбутній,
До волі й щастя йти воріт.
(Б.С. 7.IX.84)*

Від 1970 до 1981 р. «В молитві і роздумі» писав Батько Церкви і народу це Завіщання для своїх духовних дітей. Так, як кожний добрий батько лишає своїм дітям заповіт, подібно наш Блаженніший Патріарх зробив це дуже докладно. На початку оповідає про своє походження, молодість та рішення посвятитися в духовному стані служити нашій рідній Церкві і Народові. Відтак багато говорить про історію ідеї Патріярхату та його значення для України. Треба згадати, що наш Блаженніший Йосиф прийняв цей історичний титул Патріярха 1975 р. але освятив його своїм безстрашним ісповідництвом, важкими кайданами і тортурами сибірської каторги і в таборах смерті Гулагу за вірність Христові і Його Святій Церкві.

Патріярх Йосиф, це найбільш героїчна постать у новітній історії Вселенської Церкви, Він Світоч християнства, який своєю кров'ю писав золоті сторінки історії не тільки української, але цілої Вселенської Церкви. Його Великий Попередник Слуга Божий Андрій посвятив ціле своє життя і майно для нашої Церкви і рятував ближніх, наражаючи своє життя і вже давно повинен бути винесений на престоли святих, але слуги диявола докладають усіх зусиль, щоб перешкодити цьому, а навіть і ті, яким рятував життя. Після приїзду до Риму у першому зверненні до отців II-го Ватиканського Собору Блаженніший пропонує, щоб нашій Церкві-Страдниці признати гідність Патріярхату, що отці Собору прийняли оваціями і ми вважаємо це офіційними визнаннями Патріярхату після древніх традицій Сходу, де на Вселенських Соборах догматичні справи рішали і приймали оваціями.

У Завіщанні Блаженніший Патріярх Йосиф по-батьківському навчає нас: «І Вас, мої возлюбленні діти, благаю, ніколи не відкажіться від Патріярхату своє рідної Страдної Церкви, ви ж живі існуючі її діти!» І це наш святий обов'язок виконати Заповіт Патріярха. З радістю треба ствердити, що миряни, майже всі давно зрозуміли свої завдання та з більшістю священників стараються совісно сповнити свої обов'язки.

На жаль, не всі єпископи, на яких лежить обов'язок і відповідальність, як наших духовних провідників, не вповні зрозуміли своє посланництво та духовного і кровного споріднення з Церк-

вою Матір'ю Страдницею. А повинні б наслідувати наших єпископів на Україні, котрі так героїчно виконують своє архиєпископське служіння серед гонінь і переслідувань в голоді і холоді. Вони служать Святі Літургії по лісах, ярах і приватних хатах, чи в давно замкнених церквах. Їх за те карають, арештують, відбирають богослужбні книги, ризи, але їх ніщо не спає, а ще з більшою посвятою виконують свої архиєпископські обов'язки, та жертвенно закріплюють Патріярхат нашої Церкви з любов'ю і пошаною до Патріярха всієї України св. пам. Блаженнішого Йосифа.

На жаль, цього не можемо сказати про більшість наших єпископів у вільному світі, де не раз виглядає, що миряни ведуть у зусиллях за повне визнання Патріярхату. А це не є позитивне явище! Тому, крім жертви та праці, треба молитися за «єдинодуміє», щоб усі, як миряни, так і духовенство спільно з єпископами старалися сповнити волю св. пам. Патріярха Йосифа, щоб Патріярхат не пропав, а діяв і розвивався!

На закінчення цих розважань про Завіщання Блаженнішого Патріярха Йосифа треба згадати про його останнє прохання до нас: «Поховайте мене в нашому патріяршому Соборі Святої Софії аколи діждемося волі Св. Церкви і Українського народу, занесіть мою домовину на Українську Землю і в храмі св. Юра у Львові покладіть гробниці Слуги Божого Андрея. А коли буде Воля Божа і бажання українського Божого люду, складіть мою домовину в підземеллях оновленого Собору Святої Софії. В підземеллях кийської тюрми мене довгими роками мучили, коли я був живий. А тепер міб би спочити, будши плоттю вмерлим, в Соборі Святої Софії в Києві».

Перше прохання — поховати в Святій Софії в Римі — виконано; тлінні останки св. пам. Патріярха Йосифа забальзамовано, щоб зберегти їх для грядучих поколінь. Дай Боже, щоб і два останні бажання були здійснені, за словами Тараса Шевченка: «Поховайте мене на Україні та не забудьте пом'янути не злим тихим словом» — також сповнилися! На жаль, є і такі, які так скоро забувають пом'янути Патріярха; тут й ті, які не розуміли Його за життя. Та цілком певно Блаженніший Патріярх з небесних висот прощає їм так, як добрий батько простив блудному синові.

Завіщання Патріярха повинно бути настільною книгою у кожній українській родині, бо воно збагачує нас духовно й кріпить наші сили і надії на краще майбутнє.

*«Вмер Патріярх наш, Дух народу»,
Йому весь труд, життя віддав:
Вінцем безсмертним нагороди
Його нам, Господи, прослав!»*

(Богдан Стефанишин 7.IX.84).

Д-р Роман Голічек

ДРОГОБИЧ, 2-го травня 1989 року.

ПЕРША ЛЕГАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА УКРАЇНСЬКИХ ГРЕКО-КАТОЛИКІВ БІЛЯ ЦЕРКВИ. СЛУЖБА БОЖА В
ЧЕСТЬ 1000-ТТЯ ОДЕРЖАВЛЕННЯ ВІРИ ХРИСТОВОЇ В УКРАЇНІ В 988.

1989 р.
Знак «МЕМОРІАЛУ»
Автор Олесь Царук. Рига.

Й. Тереля

«ПЕРЕСТРОЙКА» І УКРАЇНА

Заява для преси, радіо, телебачення 15 липня 1989 р. в Мельборні, АВСТРАЛІЯ.

Шановні друзі, дозвольте привітати всіх присутніх щирим українським християнським привітом: Слава Ісусу Христу!

Перед тим як я зачитаю заяву для преси я хочу спитати всіх присутніх: що таке «перестройка»?

«Гласність», «ПЕРЕСТРОЙКА» — ці слова не сходять із шпальт західньої та советської преси, Горбачова певні кола почали ототожнювати із Христом? Чи не парадокс?! Ніхто не звертає уваги на той факт, що в країні «розвинутого соціалізму» із приходом «перестройка» появилася і «гласність»... На Захід подається препарована напівправа, а вчорашні злочинці заговорили про демократію... Саме безконтрольна і безроздільна монополія комуністичної партії ССРСР довела ССРСР до краху, а поневолені народи московськими імперіялістами до зубожіння, те саме ми бачимо і в Центральній Європі.

Ми є свідками повного економічного, ідеологічного та морального розкладу всієї комуністичної системи. І абсурдними є всі заяви, що будь який соціалізм може бути демократичним і мати людське обличчя. Резонно задати комуністам ССРСР питання: «Відразу після комуністичного перевороту нова система розпочала своє урядування із «перестройк» і, що всі перестройки кінчалися крахом та масовими репресіями мільйонів невинних».

Ми є свідками, що КОЖНА-ОДНА «ПЕРЕСТРОЙКА» є інструментом закріплення влади комуністів та їх партії. Ніяка перестройка не може відкрити шлях до плюралізму, до свободи духовної в ділянках культури, релігії.

Ми є свідками того, що комуністичний режим правління не має ні сил, ні хотіння вирішити національні питання (для цього потрібно керуватися справедливістю, а саме справедливості ніколи не існувало в Кремлі) — це в першу чергу деколонізація ССРСР.

Політикою «перестройки» Горбачов хоче показати Заходові, що він захищає «Гуманність» та прогресивність системи в ССРСР. І ніхто не задає собі питання, а де були гуманізм і демократія в РОСІЇ починаючи з часу комуністичного перевороту аж до наших днів?

Нова тактика політики ЦК КПСС та КГБ полягає в тому, щоб прикрити правдиву ціль їх поступовання — це розповсюдження ідеології комунізму по цілому світі і стати єдиною ідеологією для всіх націй і народів землі.

Ще й до сьогодні уряд ССРСР на чолі із Горбачовим не проголосили **амністії** для в'язнів величезної кількості концтаборів в ССРСР. Нас, кілька сот осіб, звільнили без реабілітації Указом Президії Верховного Совету ССРСР, перед тим приневолюючи нас до написання заяв про звільнення.

Чому уряд ССРСР не зліквідує концтабори в ССРСР? Корінь зла всієї системи. Уряди Заходу один перед одним поспішили на виручку найстрашнішої системи правління за всю історію існування людства. Чому мовчить Західня демократія про трагічний стан УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ внаслідок атомових аварій в Україні. Адже НАЦІЇ загрожує повільне вимирання!!! Хто стоїть за цим страшним злочином кінця 20-го століття??? Чому на гроші робітництва демократичних країн уряд ССРСР має закріплювати звороднілу систему? І допомагати комуністам ССРСР і надалі утримувати під своєю владою понад сто націй поневолених росіянами. Це злочин! І вказує на брак моралі в деяких політикантив...

Чи не абсурдом є те, що саме австралійські капіталісти жидівського походження, в обхід домовленості великих країн про торгівлю із ССРСР, продали адміністрації Горбачова 150 тон комп'ютерів, які були вивезені із Сінгапуру...

Не всі на Заході знають про правдивий стан українського народу під владою Москви. Тиск на наші свободи величезний. Українці, як нація не мають жадних свобод. Українські церкви поневолені і нищатся в брутальний спосіб. Те, що уряд ССРСР пішов на співпрацю із так званою Російською православною церквою, промовисто промовляє, що комуністи почали творити «ПРАВОСЛАВНИЙ КОМІНТЕРН»... Адже ця церква довгий час перебуває на службі атеїстичного режиму, і служить інструментом поневолення та русифікації неросійських народів.

Українці-католики та православні ведуть величезну роботу в напрямку за легалізацію цих заборонених церков на Україні. Москва відмовляється надати нам релігійну волю.

Наших єпископів штрафують, залякують — вірних та священників карають штрафами, тюрмами їх б'ють і цькують в пресі та в державних установах. В МОСКВІ ОСЬ УЖЕ ПОНАД ДВА МІСЯЦІ НЕ ПРИПІНЯЮТЬСЯ МАСОВІ ГОЛОДІВКИ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИКІВ В ЗНАК ПРОТЕСТУ ПРОТИ СВАВОЛИ ВЛАСТЕЙ ЯКІ НЕ ХОЧУТЬ ЛЕГАЛІЗУВАТИ УКЦ та УАПЦ. КЕРУЄ ГОЛОДІВКОЮ український лікар член КОМІТЕТУ УКЦ Степан ХМАРА.

Перед вами фотодокументи які промовисто говорять про життя українців під владою КП СС за останні два роки правління Горбачова. А тепер перейдемо до запитів і відповідей на них.

Слухання в Конгресі ЗДА: Т. ГУДАВА, Й. ТЕРЕЛЯ, Д. ШУМУК.

АДРЕСИ ВІРНИХ УКЦ

СССР, 290053, УССР, м. ЛЬВІВ, вул. Наукова
н. 28а, кв. 17, БІЛИК ПАР, ІВ.

290071, УССР, м. ЛЬВІВ, вул. Радянської
Конституції н. 18 кв. 28, ХОМІВ МИХАЙЛО.

292564, УССР, Львівська Обл., Мостинський р-н,
с. ХОРОСНИЦЯ, ВУС ЙОСИФ ГНАТОВИЧ.

290068, УССР, м. ЛЬВІВ, вул. Райніса, н. 32,
ШПОТ АННА ВАСИЛІВНА.

290036, УССР, м. ЛЬВІВ, вул. Фадєєва, н. 1,
ЛОЗИНСЬКА МАРІЯ І.

290019, УССР, м. ЛЬВІВ, вул. Б. Хмельниць-
кого, н. 5, кв. 20, КОЗАК ЛЕОНІД
ГРИГОРОВИЧ.

290053, УССР, м. ЛЬВІВ, вул. Наукова, н. 8,
кв. 24, МАТУС Я.Р.

295308, УССР, Закарпатська Обл., Волівець-
кий р-н, с. ЯЛОВЕ, н. 40, БЕГЕШ ОЛЕНА ЮР.

295210, УССР, Закарпатська Обл., Іршав-
ський р-н, с. БІЛКИ, вул. Калініна, н. 1, БА-
ЛОГ ЕМІЛІЯ.

295209, УССР, Закарпатська Обл., Іршав-
ський р-н, с. ІМСТИЧЕВО, вул. Жовтнева, н.
25, ДОБРА ЄЛІЗАВЕТА П.

295213, УССР, Закарпатська Обл., Іршав-
ський р-н, с. СУХА, н. 200, НИНИК МАРІЯ,
ПАЛЬОК АННА.

293230, УССР, Львівська Обл., Перемишлян-
ський р-н, м. БІБРКА, вул. Котляревського, н.
2, КОБРИН ВАСИЛЬ АНТОНОВИЧ — Го-
лова Гельсінської Ініціативної групи захисту
прав віруючих та Церкви в УКРАЇНІ.

ЗАЯВА

Україна знаходиться в кризовому стані. Спроби лояльних громадян домогтися відродження національної культури шляхом демократичних реформ, наштовхнулися на небажання окупантів-колонізаторів поступатися своїми завояваннями. Тепер стало очевидним, що відродження, розвиток і виживання українців, як нації, можливе лише за умов української національної Держави. До такого висновку дійшла свого часу Центральна Рада, яка своїм Третім Універсалом (20 листопада 1917 року) утворила **УКРАЇНСЬКУ НАРОДНУ РЕСПУБЛІКУ**, а Четвертим Універсалом (22 січня 1918 р. проголосила УНР — **НЕЗАЛЕЖНОЮ ДЕРЖАВОЮ**. Утворення та проголошення Української Народної Республіки було наслідком волевиявлення українського народу. Уряд УНР був представницьким і багатопартійним.

Українська Народна Республіка була визнана багатьма країнами, в тому числі і РСФСР (Офіційний Акт перемир'я від 12.6.1918 р.)

Все це доводить, що Українська Народна Республіка була законним національним утворенням і ми визнаємо її юридичне існування.

Напад військ РСФСР на Україну, після підписання „Акту перемир'я, не був спровокований урядом УНР, а тому він є актом агресії.

Перед нападом 17 листопада 1917 року, рішенням ЦК РКПБ (Російська Комуністична Партія Більшовиків) в м. Курську був утворений з числа російських комуністів, так званий, тимчасовий робітничо-селянський Уряд України, це ще раз доводить про агресивно-колоніальний намір уряду РСФСР.

УСРСР від часу свого заснування була окупаційною владою на Україні. Вона утворена внаслідок агресії і всупереч міжнародному праву, а тому є незаконною.

Всі правові акти і угоди які підписані урядом УСРСР є юридично не дійсними.

Прагнучи волі і розвитку своєму народові, діючи в межах міжнародного права — ми утворюємо ініціативну групу для створення громадсько політичної організації, метою якої є відновлення Української Народної Республіки.

21 липня 1989 року

Ініціативна Група за відновлення УНР.
Голова Групи **Іван Макар**.

21 серпня 89 р. New York.
Демонстрація СУМ-у в підтримку УКЦ. Петро Рубан серед демонстрантів.

Gerard Pijpers
Eliotplaats 96
3068 VK Rotterdam
Holland

ЛИСТ ІЗ РОТЕРДАМУ

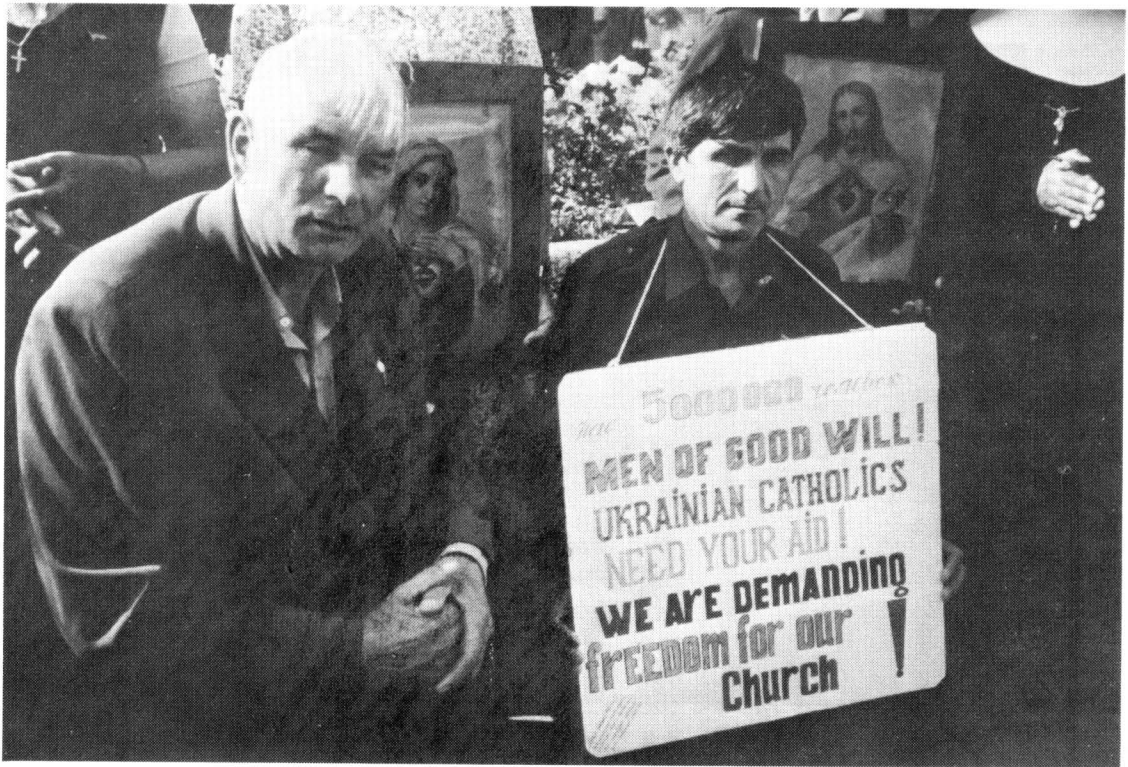
Шановний добродію!

Біля шести тижнів тому я провів мої вільні дні в Росії. Я із моїм приятелем відвідали Ленінград і Москву. В Москві ми ходили по Арбату, коли враз почули релігійні пісні. Тяжко було повірити, що це можливе в Совецькому Союзі. Ми зупинилися і слухали. Потім ми зрозуміли, що ці люди були Українські католики, які домагаються свободи своєї Церкви.

Ми були вражені цією Церквою і продовжували слухати. Керівник підійшов до нас і пояснив значення цього сміливого виступу. Поскільки ми є римокатолики, він попросив нас сфотографувати їх і послати вам світлини як також і Кардиналові Любачівському в Римі.

Я із задоволенням виконую їхнє прохання, бо я маю глибоку повагу до цих Християн. Тому я висилаю вам деякі світлини. Я молюсь і надіюсь, що ІСУС ХРИСТОС благословляє Українську Церкву і що вона буде легалізованою і вільною в близькому часі.

З повагою

29 серпня 1989 р. Москва, Арбат.

На світлині керівник акції УКЦ в Москві Іван Бобак та Іван Бойчук із плакатом на грудях. Моліться за них!

ПОСЛАННЯ МІСТО БЛЮСТИТЕЛЯ
ВЕРХОВНОГО АРХІЄПІСКОПА
УКРАЇНСЬКОЇ-ГРЕКО КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ,
МИТРОПОЛИТА ЛЬВІВСЬКОГО І ГАЛИЦЬКОГО
ВОЛОДИМИРА СТЕРНЮКА

Дорогі браття і сестри УКЦ!

Дякую Всевишньому Богові, що дав Вам силу і ласку Свою витривати у вірі Христові продовж довгих років тяжкого лихоліття. Непризнано нас, роблено вигляд, що не існує нас та тюрми, заслання і табори були переповнені нами. Казали, що нема нашої Церкви бо храми наші і монастирі, семінарії і академії було відібрано в нас. Казали, що давно вже загас слід по нас.

А однак священники наші, монахи, монахині і вірні жили, трудилися, терпіли і все таке існували в єдності свої. Під сивим потелом зневаги і забуття жеврів святий незнищимий вогонь, вогонь безсмертної віри нашої і вірності щоб утвердились пророчі слова бл. п. митр. Андрея Шептицького. Та вже наближається хвиля коли вогонь нашої любови до Бога і до людей, нашої віри в правди Христові має заблиснути яскравим полум'ям і осяяти подвигом весь світ. Тому маємо засвідчити, перед світом, нашу любов до Бога і до ближнього, пронесено через найкривдніші випробовування, нашу віру в заповіді Христові і наше прив'язання до Вселенської, Католицької, правильно-славлячої Господа, Церкви. Вже не за горами наша духовна, релігійна свобода – але коли ця хвиля свободи настане відомо лише Богові, це тайна Божої волі. Очікуймо їй зі спокоем, із любовю до всіх, в мирі. З пошаною до всіх переконаємо. Бо лише Богові відомо кому і які випробування послати і якою стежкою повести. Бо сказано в Святім Письмі "не судіть і не будете суджені; не засуджуйте і не будете засуджені; простіть і вам проститься." Не кажім, що нас переслідувано отже за це й інших треба тепер переслідувати. Бо не будемо у тім випадку ліпші від всіх що переслідували "коли ви любите тих що вас люблять, яка вам заслуга?" вчив Ісус Христос. "Та ж бо і грішники люблять тих, що їх люблять. Ви ж любіть ворогів Ваших, дорбо вчиніть їм. То будете Всевишнього синами, бо Він благий злим і невдячним" (Лука 6:33, 35) Сам Христос помер за нас коли ми, люди були ще Його ворогами. Тому очікуймо нашої хвилі визволення в терпеливості самопосвяті, остерігаючись гріха і злого слова і неправди, в молитві та любові до всіх.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа і любов Бога і Отця, і причастя Святого Духа нехай буде з усіма Вами.

смиренний Володимир,
митрополит Львівський і Галицький

Львів
27-го серпня, 1989

4.0
2311/13

Робота Ол. Царюка